

מסורת הש"ס

אח מי איבא תפסיו. להשלים שבעה מדות: ואפשר לשער כתי' לוג. ששה
מלא' לוגין בנזקק ושהם עשר: ואפשר לשער ברכיעים. דד' רביעית היו
אלה. לפיכך לא היה משער לחציון בשלשה חזאי' לוג ולא לחצי' ברכיעית
דזה הלאה וד' חזאי' נתקשו וכו' ור' אלעזר בר' ר' לרזות לוי זה הכלל: ויוצא
הפסוק. דשמתחילא את הכלי ציורו עובד מן המשקע שצנחתי לדופני הכלי
אזרן וכו' וזאת וכן משער אחרת מזהה לתוך כל
אחר וכו'. המעקב צנחתי וחסא ואכל וטפל
לזכר: אזלה בניינו. לר' יהודה דלחמ
למחטת המעלה קסבר צירוי' המדות
אחר וכו'. כדל' רביעית וכו'. יס' יס' ה
רחמנא למשה מסיי' ואמר ליה שער
ברביעית את האחרים יימודש שר רביעית
ועשה מהם חז' לוג ופזי לוג וכו' עד כי
ושער אותו הין כ"כ גדול שינסנו צירוי'ן
ש' כל חז' מדות צירוי'ן נתקשו ואבסד
(ג) משה ש' כלים קטנים בכל המהמון
שניהם יכול לשפוט לאחזר כונו' גדול
ל' עם הצירוי'ן וכן שיער הלך כדן
הגדול המהכל שניהם וזו היתה גדול כל כך
שיקבל אחסו וכן צירוי'ם שילקו נתקשו:
ומד' נתקשו ומהם למשקע צירוי' המדות
אזרן נתקשו וסוף קסבר ליה רחמנא למשה
ואמר ליה שער. ממנא את האחרים חז' הין
ושלשים הין רביעית הין וכו' וזרין
לשפוט ממדה גדולה לתקסם לשני כלים ארין
ליון לשפוט צנח אחת עם האחרים וכו'
שם כל גדול זה כל קטן אחרן לשפוט

השלם

1. וקרה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית היין שמות ל כד
2. ואם דל הוא ואין ידו משנה ולקח כבש אחד אָשֶׁם להתנפה לכפר עליו ועשרון סלת אחד כָּלֹל כשמן למנחה ולג שָׁמֶן ויקרא יד כא

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

נגמירי שהי סמיכות
בציבור. נחיר חסידי
תמיכות נצטר, פר העלם
דבר של נציר דחתיב (ויקרא
ד) וקטני וקני העדה ושיביר
המשמלה דחתיב (שם שו)
השמן אהרן של שתי ידי וני
שתי תמיכות תצטר הוא ומו
ליכא שום סמיכה נצטר
דענין שו א

שימה מקובצת

(א) לברכס חצ' לול אל
 וחיבת וולו ליש: (ב) בחין עד
 כאן לפר עד כאן לאל עד
 כאן לכבש וחיבת ובר: מחק:
 (ג) חיבת ברא מחק:
 (ד) שיש לול ויחצות
 לכנורח אין בכלל שבע שעות
 אלא אב תשיב לין דפר
 ואיל וכתב חסיב גפר
 (ה) גליין: (ו) חיבת
 כינע מחק: (ז) בגול
 והכירוצין וחיבת עד ליש:
 (ח) שמתחין: (ט) סולח בלול
 מדיס ממעל מר והסאר
 מ' לענין שר תשיבס
 שמוקלן: (י) דברו בר ליש
 ויחמק: (יא) רביעת שטן
 הסר:

שתי מדות פרק עשירי מנחות

פת.

עין משפט
נר מצוה

ו א מ"י פ"ח מהל' כלי
המקדש הלכה יח:
ז ב מ"י שס:
ח ג מ"י שס הלכה יז ופ"כ
מהלכות מעה"ק הלכה ח:
ד [מ"י פ"ג מהלכות תמידין
הלכה יא]:

רבינו גרשום

[illegible]

(א) אולי צ"ל ולתתי צריך להכיר
סחתיו וכו'.

אף דבר־ים חצי יוג [יולן] לא יעשה שרביעית היתה שם. ורנן סברי דלא דמי ט' מדה של יוג ומוחזה לא זריכה אלא לחציתן אבל חצי יוג קרין למילי טוואה לטוטה ולמורה ולמורה:
בירוצי מדות נתקדשו. למאן דאמר לא נתקדשו ינחא הא דאמר

למקן (דף 5.) מותר נכסים לקח מזהב ומפזר (ב) כרית חיים כר"י יוסף כיריזי מדות יש להן פדיון ולקחין ממותר נכסים כבשים לעולה ומקטין אמו ככל למאן דאמר נתקדשו קטאי הא אין להם פדיון ויש לומר דמיירי נכסי כזור וכו' כ"מ דין מתנה עליהן כדמ' ביירושלמי דשקלים ומיהו לאו דעני מיספלי בלית דאמרינן לקמן דלעני הכי לא מתנו ומדמיספלי בלית נמי יש בדקדק דקסבר כיריזי מדות נתקדשו ואם תאמר ונאמר שמה אימרו מוילאי מכלי שרת כולל בגדינו ואין הס' לה' וי"ט (ב) כולל בדקדק ובעיל דפ' התודה (דף עט:) ויש לומר דהכא לא גזרינן דאמרינן לנפשיהו כיריזי לא נתקדשו: **ומאן** דאמי' שמיטתא לטמא קסבר דאמי' שמיטא יתבר וליא יתבר

הלך יעשה ה' מנוחם וממנו יצו
שאר המדות ומאן דאמר רבי
נחשאר ומרביעית יעשה שאר המדות
עד אין ואי אפשר לעולם שלא יהו
שתי מדות קטנות שמדורגות לתוך אחת
גדולה שלא יהו יתירות עליה מפני
האופיא הגדולה כשמערים שני כלים
בתוך כלי אחד אבל כשמדורגות בזין את
חצי ההין שוקף פו ההין לחצי ההין
נחתם לאן קלן אופיא כך מונה כפירוש
רש"י ועוד יס לפרש דהיינו טעמא
דמאן דאמר מלמעלה למטה היו סימן
דכחו שזוק ומחסר ואינו הזק ומוסיף
קך לא תיחזי דלפ"י נתקדשו ביוצא
היינו דיעבר אבל לכתחילה לא יוצא
ומאן דאמר מלמטה למעלה היו סימן
דכחו שזוק ומוסיף קך יכול להוסיף
הביוצאין: **שבע** מדרות. פירוש
לתוך כל אחד דשמות היו בזין וכן
פ"י במתניתין ולא היה שם אלא היה
וקאי דכחוס' (פ"י) תניא אמר ר"א
[ב"ר לר' ד' מדות של כל היו נתקדש
ובמתניתין נמי לא קתני שמואל אלא
היו: **רביעית** מים
אצטריך: וכמה דכפ"י במתא דנגעים
מן כ"ד מטהרין את המצורע היה
מיא פילי של חרס חדשה ועומן
לחוסה חצי לוג מים והגיה הרב רבינו
יהודה בן הרב רבינו יוס' טוב רביעית
מים דבתן כהא ורב רבינו יוס' טוב
בר ינאח מפרש דתנאי היא דלאשכחן
גבי קטטה כפ"י היה מיא (דף נז: ושם)
(ט) שלשה לריבין שירא עפר קטטה
ואפר פרה ורוק ויכנה משוס' ר'
ישמעאל אמר אף דם כפור ומפרש

שעמאל דר' שמעאל מאסוס דכתי' ועבד אהם דרס הנפזר השחוטת וזמס
הנבא מים שרס הנפזר ירכר בכן וכמה גר ברעיות ומסבחרד דרעבן
לזרס חייס צני חאי' לוג דכתינ' החרס בני קוטור וטון וזמס חאי' לוג
מלס חר' הכיר רבי יהודה אומר ברעיות ואשכנח החרס לעיל צנח
דילפ' קוטור כלי כלי ממזורע שמעט שיש להשוחרס וקסר לפירוש זה
לחשוב בני דתנן החרס בנחתי' ברעיות מים למזורע וחאי' לוג
לקטורע ועוד כגור כפ' שלרס מינן (ודק לה.) קח חשיב גבי עשר ברעיות
(גרביעיות) מים למזורע וספיר' לזרס חשיב ברעיות מים לקטורע ומשני
דפלוונתא לזרס קמיייר אלחנ' ^א דמזורע לזרס פלוונתא היא ושחא אף
דפלוונתא היא לזרס חשיב לה פלוונתא דווקא כקטורע פליגי דכדקמור
בנחתי' דר' יהודה כסס שזממעט ככתב גר ממעט צמס דלזרס היא
יוכיר כחאי' לוג אכל ^ב במזורע ככתב גר דלכויל' עמלחא הוי ברעיות
פליגי הכי דמר עני אדמומיות דס מגור ומר לזרס חייס אלחנ' אפי'
בתבטל צמס וליכא אלחנ חזותא בעמלחא שיש כו קטא אדמומיות:
זא

לכצא רביעית הדין דהין י"ב לוגין: כלום היה מודד. שמן לכל המנחות: ואפי' מנחה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR: 01.80.91.62.91 - Tél.ISR: 077.466.03.32 - contact@torah-box.com